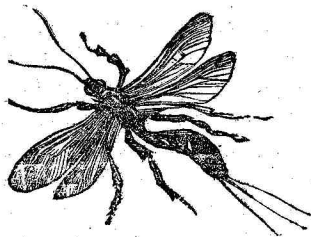

Δὲν ὑπάρχουσι ζῶα ἔχοντα τοσοῦτον ἐντελὴ ὄργανον ἄφης ὡς οἱ δάκτυλοι ἡμῶν. Ζῶα ἔχοντα ὀπλὰς, ὡς ὁ ἵππος καὶ ἡ ἀγέλας, δὲν δύνανται πολὺ νὰ αἰσθανθῶσι διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν. Τὴν αἰσθησιν τῆς ἀφῆς ἔχουσι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ χεῖλη καὶ τὴν γλῶσσαν. Ὁ ἐλέφας ἔχει τὴν αἰσθησιν ταύτην κυρίως ἐπὶ τῷ οἰανεῖ δακτύλῳ τῷ ἐν τῇ ἀκρῇ τῆς προδοσικίδος του. Οὐδὲ πολλὴ αἰσθησις ὑπάρχει ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν κυνῶν, γαλῶν ἄλ.

Οἱ μύστακες τῆς γαλῆς εἰσὶ τὰ ὄργανα δι' ὧν αἰσθάνεται. Ὑπάρχουσι νεῦρα ἐπὶ τῆς ρίζης ἐκάστης τῶν μακρῶν ἐκείνων τριχῶν, ὥστε ὅταν ἐγγίξῃ τι τὰς τρίχας ταύτας ὁ νοῦς τῆς γαλῆς γινώσκει ἀμέσως περὶ τούτου.

Τὰ ἔντομα ἔχουσιν ἀφῆς αἰσθητήρια ἐκτεινόμενα ἐκ τῶν κεφαλῶν των. Ἐνίοτε εἰσὶ μακρότατα, ὡς βλέπετε ἐν τῷ ἐντόμῳ τούτῳ καλουμένῳ, ὃ ἰχνεύμων. Βλέπομεν ἔντομα ἀπτόμενα τῶν ἀντικειμένων διὰ τῶν αἰσθητηρίων τούτων ὀργάνων ὡς ἡμεῖς διὰ τῶν χειρῶν πράττομεν. Αἱ μέλισσαι δύνανται νὰ ἐργάζωνται ἐν τῷ σκότει, ἐν ταῖς κυψέλαις αὐτῶν ὁδηγούμεναι διὰ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων. Ἡ μέλισσα τρώοντι οὐδὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐὰν τὰ αἰσθητήρια αὐτῆς ὄργανα ἀποκοπῶσιν. Τὰ ἔντομα ἐνίοτε φαίνονται ἀνακοινοῦντα πρὸς ἄλληλα πράγματα διὰ τῶν αἰσθητηρίων τούτων. Ἐν πάσῃ κυψέλῃ μελισσῶν ὑπάρχει μία βασίλισσα. Ἐὰν αὕτη ἀποθάνῃ, αἱ γινώσκουσαι περὶ αὐτῆς μέλισσαι περιφέρονται ταχύτατα, λέγουσαι ταῖς λοιπαῖς περὶ τούτου διὰ τῆς ἐπιφάσεως τῶν αἰσθητηρίων των ὀργάνων ἐπὶ τῶν ἐκείνων. Οὕτω δὲ τὸ λυπηρὸν συμβᾶν ταχέως γίνεται γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν κυψέλην.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΣΤΟΡΓΗ ΜΗΤΡΟΣ.—Πόσον αἱ γραφαὶ καταφρονοῦσι τὸν θάνατον! Γραφίαι τινὸς ὁ μονογενὴς υἱὸς ἡσθένει βαρέως. Χιλιάκις καθ' ἐκάστην ἐξέφραζε πρὸς αὐτὸν ἀπαρηγόρητος τὴν θλίψιν τῆς «Ἀχ! Γιάννη μου» πόσον φοβοῦμαι μήπως πάθῃς τί! ἐγὼ ν' ἀποθάνω ἀντὶ σοῦ! Ἐν τούτοις ὁ Γιάννης ἀμφὲς ἀλλε περὶ τῆς υπερβολικῆς ταύτης στοργῆς τῆς μητρὸς του διδ' ἐπενόησε πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς καρδίας τῆς τὸ ἐξῆς μηχανήμα. Ὅτε ἡμέραν τινὰ ἔλειπεν ἡ μήτηρ του, ἔτιλεν ἀλέκτορα ζωντανὸν, ἐπύρωσε λέβητα καὶ, ὅμοιος εἶδος πλησιάζουσιν τὴν μητέρα, ἔθεσε τὸν ἀλέκτορα ἐν αὐτῷ πλησίον τῆς κλίνης του καὶ κατεκλίθη. «Πῶς περνᾷς, Γιάννη μου; εἶπεν ἡ γραία εἰσελθοῦσα» πόσον λυποῦμαι! διατί νὰ μὴ ᾔται δυνατόν νὰ πάσχω καὶ ν' ἀποθάνω ἀκόμη ἀντὶ σοῦ»;—«Ἀχ! μητέρα» ὁ θάνατος ἦλθε νὰ πάρῃ τὴν ψυχὴν μου!—«Τί λές, Γιάννη;»—Ναί! ἐδῶ μέσα εἰς τὸν λέβητα κάθηται καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἐξέλθῃ!—«Πᾶ! καὶ εἶναι δυνατόν, Γιάννη μου; δὲν εἶναι τίποτε ἐκεῖ μέσα, νὰ», εἶπε καὶ ἤνοιξε τὸ πῶμα. Εὐθὺς ἀναπηδᾷ πρὸς τὸ πρότωπὸν τῆς πεπυρωμένου ὁ ἀλέκτωρ, τρέχει, τῆδε κακείσε

ἐν τῷ δωματίῳ μετὰ τῆς γραίας, ἥτις φεύγουσα ἀνέκραγεν ἐπανειλημμένως «Δὲν εἶμαι ἐγὼ! ἔς τὸν Γιάννην πήγαινε ἔς τὸν Γιάννην!» [Π. Παρχ.]

ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΚΙΒΑΗΛΕΙΑ.—Κατὰ τὰς εὐρωπαϊκάς ἐφημερίδας ἡ σπουδαιότερα ἔδρα κιβδηλεύσεως τῶν νομισμάτων τῆς Λατινικῆς Ἑνώσεως καίτῃ ἐν Ἰσπανίᾳ, ἰδίᾳ δὲ ἐν Βαλεντία καὶ Βαρκελώνῃ. Τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργαστασία, οὐδὲν φαίνονται ἀποκρύπτοντα τὰ πρὸς κιβδηλεύσειν ἐργαλεῖα ἅτινα συνίστανται εἰς ὑδραυλικά πιστήρια, ἀτμοκινήτους νομισματοκοπτικὰς μηχανὰς κτλ. Ἐν μόνον κατάστημα ἐξέδωκεν ἐν καὶ ἡμισυ ἐκατομμύριον νομισμάτων, καὶ ἕτερα ὑπερέβησαν τὸ ποσὸν τοῦτο. Εἶναι γνωστότατον γεγονός ὅτι μέχρι τοῦ 1867 ὑπελογίσθη ὅτι τὸ ἐν δέκατον πέμπτον ὀλοκλήρου τοῦ ἰσπανικοῦ νομίσματος ἐκόπη ἐν ταῖς ἐργαστασίαις τούτοις. Αἱ μιμήσεις γίνονται εἰς τὰ χρυσᾶ νομίσματα, ὅπως δὲ ἐπιτύχωσι μίγμα ἔχον τὴν ἀληθῆ ἐμφάνειαν καὶ τὸ βάρος, οἱ παραχαράκται οὐδὲν διστάζουσι νὰ ποιῶνται ἀφρονὸν χοῆσιν πλατίνης, μετάλλου τιμιωτέρου τοῦ ἀργύρου, ἀλλ' ἦττον τιμίου τοῦ χρυσοῦ. Ἐχον φαίνῃ τὸ χροῶμα τὸ ἀναλῶσι μετ' ἐνὸς ἐκατὸν χαλκοῦ, ὅπως ἔχῃ τὸ πρέπον χροῶμα, ὅπως δὲ λάβῃ τὸ ἀληθὲς βάρος ἀργυρὸς καὶ ψευδάργυρος προστίθενται. Τὸ εἰκοσάβραχον ἐπομένως ἀξίζει τέσσαρα φράγκα. Αἱ λεπτομέρειαι αὐταὶ δεικνύουσι μετὰ πόσης προσοχῆς ἐμελετήθησαν τὰ πρὸς κιβδηλείαν χροῶδη, καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀκρὰ ἐπιτηδεύτης ἐπιτυχάνεται εἰς τοιοῦτους κακούργους σκοπούς.

— Τὸν τουρκικὸν στρατὸν διευθύνει εἰς Γερμανὸς, τὸν τουρκικὸν στόλον εἰς Ἀγγλός. Ἐτερος Ἀγγλός εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ, δύο δὲ Πρώσσοι εἶναι στρατηγοὶ τοῦ μηχανικοῦ. Ἐκ τῶν Πρώσων σωματάρχων 5—6 εἶναι Γερμανοὶ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου εἶναι Πολωνός, οἱ δὲ δύο γνωστότεροι τῶν ἐν Ἀσίᾳ στρατηγῶν ὁ Μελίκωφ καὶ ὁ Τεργουκάσωφ, Ἀρμένιοι.

Λόγος Γρίφου 9.

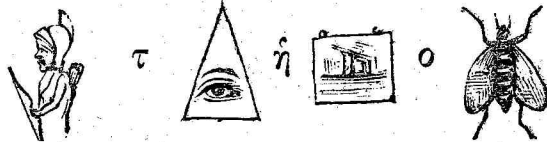
υς—χιος—πηγη—ια—ρς—τι—ης—πάλη—ν—η—πιστις.
Ἰσχύος πηγὴ ἡ ἀρετὴ ἥς πάλιν ἡ πίστις.

ΑΙΝΙΓΜΑ Θ'.

Εἰς γαῦσιν εἶμαι ἄχρηστοι, οὐχ ὡς ὁ ἀδελφός μου, Τὸ γεῦμα καὶ τὸ δαῖπνον σου κοσμοῦσι τὰ ἐντός μου. Ἀπόκοψόν μου κεφαλὴν καὶ πόδας, θὰ ἀνθεῖω, Καὶ τέκνον τῷ προγόνῳ μου παρόμοιον θὰ τεῖω, Οὐ τῆς μητρὸς πρὸς τὴν ἐμὴν διάφορος ἡ φύσις. Νούν ἔχεις; μόνον δι' αὐτοῦ εὐκόλως θὰ μὲ λύσῃς, Εἰ δ' οὐ, καὶ τοῦτο γίνωσκε, ἐπὶ ἄνευ τοῦ προγόνου, Τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τέκνου μου ἐντὸς ὀλίγου χρόνου Ἀποδημεῖς πολὺ μακρὰν πρὸς δὲ τῆς σφαίρας πάσης Ἡ μήτηρ τοῦ προγόνου μου καὶ ἐγὼ τὰς διαστάσεις Διείλομεν· ἂν δ' εἰς αὐτὴν τὸ τέκνον μου χαρίσῃς, Δὲν τὸ φανεῖται, ἀλλ' ἐγὼ καὶ τὸ αὐτῆς ἐπίσης Καὶ τὸ ἐμὸν ἐκάστοτε, καθὼς ὁ ἀδελφός μου, Εὐθὺς ὡς ἀγκυλίσθῃ, (οὐ τῆς θελήσεώς μου), Σκληρῶς φανεῖται· τίς αὐτῇ; καὶ τίς ὁ ἀδελφός μου; Καὶ τίς ἐγὼ; τὸ τέκνον μου; καὶ τίς ὁ πρόγονός μου; [Καὶ τώρα ἂν ἀνίκανος φανῇς, δὲν θὰ σ' ἀρήσω, Ἄν τύχη νὰ μ' ἐπισκεφθῇς; θὰ σὲ καταβροχθίσω.]

I. A. ΠΑΡΧΑΡΙΔΗΣ.

ΓΡΙΦΟΣ 10.

Θεὸς τοῦ πολέμου